

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 20ής Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-319/03,

Graham French,

John Steven Neiger,

Michael Leighton,

John Frederick Richard Pascoe,

Richard Micklethwait,

Ruth Margaret Micklethwait,

εκπροσωπούμενοι από τον J. S. Barnett, solicitor-advocate,

ενάγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

εναγόμενα,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως για τη ζημία που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι ενάγοντες λόγω του ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέλειψαν να λάβουν μέτρα για την εκ μέρους ορισμένων βρετανικών δικαστηρίων παράβαση της υποχρεώσεώς τους να υποβάλουν στο Δικαστήριο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. Garcia-Valdecassas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

II - 772

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Οι ενάγοντες είναι μέλη ή πρώην μέλη («names») του Lloyds of London (στο εξής: Lloyds) και για τον λόγο αυτό οι ευθύνοντες με το σύνολο της περιουσίας τους για τις ζημιές του Lloyds.

- 2 Ο Lloyds κίνησε το 1996 δίκες κατά των εναγόντων ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, ζητώντας να του καταβληθούν τα ποσά που υποστήριξε ότι του όφειλαν οι ενάγοντες.

- 3 Στο πλαίσιο των δικών αυτών, οι ενάγοντες ζήτησαν στις 9 Μαρτίου 1998 από το επιληφθέν εθνικό δικαστήριο να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ. Το ερώτημα αυτό θα αφορούσε, κατά τους ενάγοντες, την ερμηνεία των απαιτήσεων που επιβάλλει στο θέμα του λογιστικού ελέγχου η πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 157).

- 4 Το High Court of Justice δεν υπέβαλε αίτηση στο Δικαστήριο και στις 13 Μαρτίου 1998 εξέδωσε απόφαση καταδικάζοντας τους ενάγοντες να καταβάλουν στο Lloyds τα οφειλόμενα ποσά..
- 5 Οι ενάγοντες ζήτησαν να τους επιτραπεί να ασκήσουν έφεση (leave to appeal) στο Court of Appeal. Το Court of Appeal απέρριψε την αίτηση στις 31 Ιουλίου 1998.
- 6 Οι ενάγοντες άσκησαν παρόμοια αίτηση και στο House of Lords. Τον Νοέμβριο του 1998 η αίτηση αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.
- 7 Τον Οκτώβριο του 1999 οι ενάγοντες υπέβαλαν καταγγελία στην Επιτροπή που πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθ. 99/5049, SG(99) A/12851. Η καταγγελία αφορούσε την μη τήρηση από τα βρετανικά δικαστήρια των υποχρεώσεων που υπέχουν από το άρθρο 234 ΕΚ.
- 8 Με επιστολές της 16ης Ιουνίου 2003 και της 18ης Ιουλίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε τους ενάγοντες ότι μετά την παρέμβαση των αρμοδίων υπηρεσιών της Επιτροπής οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου τροποποίησαν τη διαδικασία της επιτροπής Judicial Committee του House of Lords, ώστε να προβλέπει ότι αυτή θα αιτιολογεί την απόφαση με την οποία απορρίπτει το αίτημα προδικαστικής παραπομπής σε μια υπόθεση στην οποία ο προσφεύγων εγείρει ζήτημα κοινοτικού δικαίου και δη θα παραθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν υποβάλλεται το ζήτημα στο Δικαστήριο.

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 οι ενάγοντες άσκησαν την παρούσα αγωγή.

Αιτήματα των εναγόντων

- 10 Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να τους καταβάλει αποζημίωση εντόκως προς το επιτόκιο που προβλέπει το άρθρο 35Α του Supreme Court Act του 1981 ή προς άλλο επιτόκιο κατά την κρίση του·
 - να διατάξει τη λήψη κάθε άλλου μέτρου προς αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας·
 - να καταδικάσει τα εναγόμενα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

- 12 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι διαθέτει αρκετά στοιχεία από τη δικογραφία και αποφασίζει κατ' εφαρμογή του άρθρου αυτού να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 13 Βάσει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου που εφαρμόζεται και στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει μεταξύ άλλων να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα και συνοπτική έκθεση των προσβαλλόμενων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να δίνουν τη δυνατότητα στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής ενδεχομένως χωρίς άλλα στοιχεία. Για να εξασφαλισθεί η ασφάλεια δικαίου και η ορθή απονομή της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν τουλάχιστον συνοπτικά αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό από το ίδιο το δικόγραφο (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20, και της 21ης Μαΐου 1999, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1703, σκέψη 49· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-277/97, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1999, σ. II-1825, σκέψη 29).
- 14 Για να ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές, το δικόγραφο με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση των ζημιών που φέρεται ότι προκάλεσε το κοινοτικό όργανο πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία επιτρέποντα την εξατομίκευση της συμπεριφοράς που ο ενάγων προσάπτει στο θεσμικό όργανο, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, καθώς και τον χαρακτήρα και την έκταση της ζημίας αυτής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 107, και της 6ης Μαΐου 1997, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-679, σκέψεις 20 και 21).
- 15 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται καταρχάς ότι, κατά τους ενάγοντες, η ζημία που υπέστησαν συνίσταται στο γεγονός ότι υποχρεώθηκαν στις 13 Μαρτίου 1998 να καταβάλουν στο Lloyds τα ποσά που όφειλαν καθώς και στο ότι ορισμένοι εξ αυτών κηρύχθηκαν σε πτώχευση μετά την καταδικαστική αυτή απόφαση.

- 16 Εν συνεχεία, σχετικά με την φερομένη παράνομη συμπεριφορά του Συμβουλίου οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν περιέλαβε στους κανονισμούς του διατάξεις που θα εξασφαλίζουν ότι τα εθνικά δικαστήρια θα υποβάλλουν στο Δικαστήριο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως συνιστά παραβίαση υπέρτερου κανόνα δικαίου.
- 17 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει πάντως συναφώς ότι οι ενάγοντες δεν διευκρίνισαν ποιον υπέρτερο κανόνα δικαίου παραβίασε το Συμβούλιο. Επί πλέον, όσον αφορά την υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων, οι αποφάσεις των οποίων δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, να υποβάλουν βάσει του άρθρου 234 ΕΚ στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία πράξεων των οργάνων της Κοινότητας, οι ενάγοντες δεν διευκρινίζουν πως το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο αυτό.
- 18 Όσον αφορά τη φερομένη παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής οι ενάγοντες επικαλούνται το άρθρο 211 ΕΚ και την καταγγελία που υπέβαλαν στο όργανο αυτό.
- 19 Διαπιστώνεται όμως ότι οι ενάγοντες δεν προσδιορίζουν, σχετικά με την Επιτροπή, κάποια συμπεριφορά καταλογιζόμενη στην Επιτροπή.
- 20 Οι ενάγοντες δηλώνουν εξάλλου σ' αυτό το πλαίσιο ότι «κατόπιν παρεμβάσεως της Επιτροπής τα αγγλικά δικαστήρια τροποποίησαν τη διαδικασία τους». Συναφώς, πρέπει να διαπιστωθεί ότι οι ενάγοντες δεν αμφισβητούν τη δήλωση της Επιτροπής που περιέχεται στις από 16 Ιουνίου και 18 Ιουλίου 2003 επιστολές της ότι «κατόπιν παρεμβάσεως των αρμοδίων υπηρεσιών της Επιτροπής, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου τροποποίησαν τη διαδικασία της επιτροπής Judicial Committee του House of Lords».

- 21 Τέλος, στο πλαίσιο των επιχειρημάτων τους σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, οι ενάγοντες ισχυρίστηκαν ότι «το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν κατόρθωσαν και δεν πρόβλεψαν υπέρ των εναγόντων την κατάλληλη και συνάδουσα προς το άρθρο 234 ΕΚ ένδικη διαδικασία δεν επέτρεψε την ορθή ανάλυση και ερμηνεία της οδηγίας 73/239 πράγμα που στέρησε το Δικαστήριο από κάθε δυνατότητα να εξετάσει την ερμηνεία των απαιτήσεων στον τομέα του λογιστικού ελέγχου που επιβάλλει η οδηγία 73/239 και την εφαρμογή τους στο Ηνωμένο Βασίλειο».
- 22 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν δίνει τη δυνατότητα προσδιορισμού συμπεριφοράς καταλογιζόμενης στα εναγόμενα όργανα που θα μπορούσε να έχει προξενήσει ζημία στους ενάγοντες.
- 23 Συνεπώς οι ενάγοντες δεν προσδιόρισαν στην προσφυγή τους με τον απαιτούμενο βαθμό ακρίβειας και σαφήνειας υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων οργάνων που θα μπορούσε να τους έχει προκαλέσει την ζημία που προβάλλουν.
- 24 Εξάλλου, το δικόγραφο της αγωγής δεν προσδιορίζει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ κάποιας παράνομης συμπεριφοράς των εναγομένων και τη ζημία που προβάλλουν οι ενάγοντες.
- 25 Δεδομένου ότι το δικόγραφο της αγωγής δεν πληροί τα ελάχιστα κριτήρια του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη. Υπό τις συνθήκες αυτές δεν απαιτείται να επιδοθεί το εισαγωγικό δικόγραφο στα εναγόμενα όργανα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη εκδόθηκε πριν από την επίδοση της αγωγής στα εναγόμενα όργανα και πριν αυτά υποβληθούν σε έξοδα, αρκεί να αποφασισθεί ότι οι ενάγοντες φέρουν τα δικά τους έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Οι ενάγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Λουξεμβούργο, 20 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

P. Lindh